

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 728

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
224. — Lege pentru completarea art. 110 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2
999. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 110 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2
★	
226. — Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fondurilor europene	3–4
1.001. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fondurilor europene	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 51 din 15 februarie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	5–6
Decizia nr. 355 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991	7–11
★	
Opinie separată	11–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
918. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”	13
924. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile cuprinse în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării acestora	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
189. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2022	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea art. 110 din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La articolul 110 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Finanțarea învățământului special din unitățile de învățământ particular acreditate se asigură din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat prin bugetele locale ale consiliilor județene și ale sectoarelor municipiului București, indiferent de locul de domiciliu al elevilor, prin contract managerial. Consiliile județene și ale sectoarelor municipiului

București asigură finanțarea cheltuielilor salariale pentru cadrele didactice, didactice auxiliare și nedidactice încadrate în învățământul special particular acreditat în limitele cuantumului salarial al personalului angajat în unitățile de învățământ special de stat și în limitele de normare prevăzute de legislația în vigoare.”

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei legi intră în vigoare la 3 zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 19 iulie 2022.
Nr. 224.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea art. 110
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 110 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 iulie 2022.
Nr. 999.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fondurilor europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 22/2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, partea introductivă a alineatului (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) La propunerea structurilor de implementare sau a altor entități debitoare către bugetul Uniunii Europene/bugetul de stat, după caz, ordonatorul principal de credite are obligația să includă la alineatele de cheltuieli bugetare deja existente — programe comunitare, programe PHARE și alte programe cu finanțare nerambursabilă, programe ISPA, programe SAPARD:”.

2. La articolul 5 alineatul (3¹), după litera f) se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) sume necesare regularizării fondurilor utilizate conform alin. (1) lit. b), rămase nereîntregite ca urmare a stabilirii ca neeligibile a unor cheltuieli aferente măsurilor ex-ISPA, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (3⁴), și, ulterior, ca nerecuperabile, inclusiv pe baza titlurilor de creanță anulate prin hotărâri judecătorești definitive, sau ca urmare a efectuării plăților către contractori/furnizori din fonduri de cofinanțare paralelă în procente diferite față de cele stabilite în memorandumurile de finanțare pentru măsurile ex-ISPA;

h) sumele aferente contribuției UE nerecuperate de la debitori ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești definitive prin care se admit parțial sau integral pretențiile beneficiarilor proiectelor finanțate prin programul SAPARD, care au fost achitate inițial Comisiei Europene din bugetul de stat, de la poziția distinctă „Transferuri aferente Fondului Național de Preaderare” din bugetul Ministerului Finanțelor — Acțiuni generale, în vederea restituirii sumelor respective la acest buget, cu evidențierea acestora potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 5, după alineatul (7¹) se introduce un nou alineat, alineatul (7²), cu următorul cuprins:

„(7²) Sumele alocate și utilizate în baza alin. (1), rămase nereîntregite ca urmare a stabilirii ca neeligibile a unor cheltuieli aferente programelor PHARE și ex-ISPA și, ulterior, ca nerecuperabile, rămân cheltuieli definitive la bugetul de stat, în bugetul ordonatorului de credite în cadrul căruia funcționează structura de implementare.”

4. La articolul 5, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Sumele disponibile la sfârșitul fiecărui exercițiu bugetar în contul 50.29 Disponibil din sume de la bugetul de stat pentru finanțare proiecte în cazul indisponibilității temporare de fonduri ISPA, deschis pe numele Ministerului Finanțelor la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate a Municipiului București, se virează la bugetul de stat cel târziu la data de 15 ianuarie a anului următor, în vederea reîntregirii sumelor cheltuite din bugetul de stat potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), și se evidențiază conform

art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

5. După articolul 5¹ se introduce un nou articol, articolul 5², cu următorul cuprins:

„Art. 5². — După achitarea ultimelor note de debit ale Comisiei Europene pentru programele PHARE, ISPA și SAPARD, sumele disponibile în conturile acestor programe deschise la Trezoreria Statului și la o bancă comercială pe numele Ministerului Finanțelor — Autoritatea de Certificare și Plată, cu excepția celui prevăzut la art. 5 alin. (9), precum și pe numele structurilor de implementare ale acestor programe, cu excepția sumelor prevăzute la art. 5 alin. (3¹) lit. e) și a sumelor aflate în contul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației de recuperare debite de la contractori/beneficiari:

a) se restituie, de către Autoritatea de Certificare și Plată din cadrul Ministerului Finanțelor sau de către structurile de implementare, după caz, la bugetul de stat, cu evidențierea acestora potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, dacă provin din sume alocate de la acest buget; sau

b) se fac venit, de către Autoritatea de Certificare și Plată din cadrul Ministerului Finanțelor sau de către structurile de implementare, după caz, la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel, în contul 20.A.36.50.00 «Alte venituri» pe codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului (CIF 8609468) deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate a Municipiului București.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după litera c²) se introduce o nouă literă, litera c³), cu următorul cuprins:

„c³) sumele necesare restituirii fondurilor utilizate temporar potrivit prevederilor art. 16 alin. (2), dar care nu mai pot fi reîntregite din sume de la Comisia Europeană.”

2. La articolul 9, după litera c²) se introduce o nouă literă, litera c³), cu următorul cuprins:

„c³) sumele necesare restituirii fondurilor utilizate temporar potrivit prevederilor art. 16 alin. (2), dar care nu mai pot fi reîntregite din sume de la Comisia Europeană.”

3. La articolul 14⁴, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) autoritatea de management care are o obligație de plată către alte programe operaționale transferă sumele asigurate de la bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 8 lit. c¹) și art. 9 lit. c¹), în contul de disponibil al autorității de management care gestionează programul operațional de unde au fost utilizate temporar disponibilitățile din instrumente structurale și, ulterior, informează Autoritatea de Certificare și Plată asupra acestei operațiuni;”

4. După articolul 14⁵ se introduce un nou articol, articolul 14⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 14⁶. — După efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 14⁴, autoritățile de management, care au o obligație de plată rezultată din utilizarea fondurilor prevăzute la art. 16 alin. (2), transferă sumele alocate de la bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 8 lit. c³) și art. 9 lit. c³), în contul 54.01.03.00 Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilităților temporare aferente instrumentelor structurale.”

5. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Sumele disponibile în contul 54.01.03.00 Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilităților temporare aferente instrumentelor structurale, provenite din sumele realocate din disponibilitățile din fondurile de la bugetul de stat, aflate în conturile Autorității de Certificare și Plată, destinate finanțării proiectelor aferente programelor de preaderare, în cazul indisponibilităților temporare, potrivit alin. (2), au destinația prevăzută la art. 5 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, aprobată prin Legea nr. 22/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele disponibile la sfârșitul exercițiului bugetar în contul 54.01.03.00 Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilităților temporare

aferente instrumentelor structurale, deschis la Trezoreria Operativă Centrală pe numele Ministerului Finanțelor, provenite din sume alocate la poziția distinctă «Cofinanțarea asistenței financiare nerambursabile postaderare de la Comunitatea Europeană» din bugetul Ministerului Finanțelor — Acțiuni generale, se restituie la acest buget cel târziu până la data de 15 ianuarie a anului următor, cu evidențierea acestora potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. III. — (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 22/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

(2) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 19 iulie 2022.

Nr. 226.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fondurilor europene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fondurilor europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 iulie 2022.

Nr. 1.001.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51

din 15 februarie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19. Excepția a fost ridicată de Csedo Attila în Dosarul nr. 3.458/268/2020 al Judecătoriai Odorheiu Secuiesc și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.901D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 4 din 20 mai 2021, **Judecătoria Odorheiu Secuiesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.** Excepția a fost ridicată de Csedo Attila într-o cauză având ca obiect plângerea formulată împotriva procesului-verbal prin care a fost sancționat pentru faptul că nu a purtat masca de protecție în spațiul public deschis.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia, invocând considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, consideră că dispozițiile de lege criticate nu îndeplinesc condițiile de calitate a legii. Arată că art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 face trimitere la art. 5 alin. (2) lit. d) din aceeași lege. Guvernul emite hotărâri prin care prelungeste starea de alertă (în speță fiind vorba despre Hotărârea Guvernului nr. 967/2020), iar în anexele la aceste hotărâri sunt stabilite unele măsuri, fără a fi indicat faptul că, în cazul nerespectării lor, pot fi aplicate sancțiuni contravenționale. Din dispozițiile art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 nu rezultă cu claritate care sunt conduitele ce pot avea efect de aplicare a unei sancțiuni, fapt ce contravine art. 23 alin. (12) din Constituție.

6. Un alt aspect din care autorul excepției consideră că rezultă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 este acela că, prin conținutul acestor reglementări, Parlamentul a transmis Guvernului atribuția de a stabili în cadrul

stării de alertă conduitele sancționabile, golind de conținut astfel prevederile art. 115 alin. (1) din Constituție.

7. **Judecătoria Odorheiu Secuiesc**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 65 lit. h): „*Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, următoarele fapte săvârșite pe durata stării de alertă: (...)*

h) nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor individuale de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d);”.

12. Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării și a pedepsei și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, criticile autorului acesteia vizează lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020. Potrivit susținerilor sale, din conținutul acestor dispoziții de lege nu rezultă cu claritate care sunt conduitele ce pot avea efect de aplicare a unei sancțiuni. De asemenea, autorul excepției formulează critici privind competența Guvernului de a emite hotărâri de prelungire a stării de alertă în care sunt prevăzute obligații a căror încălcare constituie contravenție.

14. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a analizat critici similare formulate în raport cu dispozițiile art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020. Astfel, prin Decizia nr. 381 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 septembrie 2021, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile

art. 65 din Legea nr. 55/2020, care stabilesc ce fapte prevăzute în acest act normativ constituie contravenții, trimit, în mod exclusiv, la prevederile art. 5, mai sus menționate. Prin urmare, dispozițiile art. 5 din Legea nr. 55/2020 constituie, în realitate, un tablou exhaustiv al tipurilor de măsuri ce pot fi dispuse în temeiul acestui act normativ în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, măsuri care atrag obligații a căror încălcare constituie contravenții.

15. Curtea a reținut că dispozițiile art. 5 alin. (2) lit. d) se referă, în mod expres, la măsurile carantinei și izolării și fac o referire generală la „măsurile de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor”, fără a le nominaliza. Având în vedere obiectivul afirmat al legii, precum și faptul că textul nu face trimitere la alte acte normative, Curtea a apreciat că este vorba despre măsuri menționate în Legea nr. 55/2020 și a observat că textul de lege circumscrie sfera acestor măsuri la acele intervenții necesare protejării unor drepturi ale persoanei care se bucură de cel mai înalt grad de protecție constituțională, respectiv dreptul la viață și dreptul la sănătate.

16. Cu același prilej, Curtea a arătat că dispozițiile art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 califică drept contravenții „nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor individuale de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d)”, în timp ce dispozițiile enunțate la lit. i) din același articol de lege califică, în mod separat, drept contravenție „nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor de izolare la domiciliu stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d)”. Prin urmare, ipoteza art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 se referă la nerespectarea acelor măsuri consacrate prin lege, instituite în vederea protejării dreptului la viață și la sănătate și care creează obligații în sarcina persoanelor fizice, excepție făcând măsura izolării la domiciliu.

17. Curtea a amintit că, potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 55/2020, hotărârile Guvernului prin care se instituie sau se prelungește starea de alertă trebuie să precizeze, în mod clar, care sunt măsurile pentru asigurarea rezilienței comunităților, astfel că revine executivului să selecteze, în funcție de datele concrete ale evoluției pandemiei la un anumit moment, acele măsuri **prevăzute la nivelul legii** care sunt cele mai adecvate atingerii obiectivului stabilit de legiuitor, cu o restrângere proporțională a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți ale persoanei.

18. Curtea a apreciat că precizarea în conținutul dispozițiilor de lege analizate a măsurilor care instituie obligații a căror încălcare constituie contravenție ar avea drept consecință

aplicarea lor pe toată durata pandemiei de COVID-19, fără a da posibilitatea autorităților să selecteze necesitatea și intensitatea intervenției în funcție de evoluția rapidă și imprezizibilă a acestui fenomen. Reglementarea ar dobândi astfel un caracter rigid, făcând imposibilă o aplicare flexibilă, astfel încât să se asigure în mod eficient obiectivul stabilit de legiuitor de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19, dar și imperativul respectării caracterului proporțional al restrângerii exercițiului unor drepturi prin raportare la acest obiectiv și datele concrete ale realității. S-ar putea ajunge astfel în situația în care obligațiile impuse să aibă aceeași sferă de aplicare, deși gravitatea fenomenului s-a redus, justificând restrângerea acestei sfere sau chiar neaplicarea măsurilor.

19. Potrivit celor reținute de Curtea Constituțională prin decizia anterioară, caracterul general al dispozițiilor de lege analizate, ce necesită raportarea la acte administrative normative secundare în vederea aplicării, nu trebuie să conducă la concluzia că faptele care constituie contravenție sunt stabilite de organele administrative. Astfel, sintagma „măsuri de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor” din cuprinsul Legii nr. 55/2020 se referă la măsuri consacrate la nivelul legii, așa cum, de altfel, este și măsura obligativității purtării măștii de protecție. În ceea ce privește obligația purtării măștii de protecție, Curtea a constatat că persoanele interesate aveau posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul acestei obligații prin examinarea Legii nr. 55/2020. De asemenea, hotărârile Guvernului emise pentru instituirea și prelungirea stării de alertă, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, au menționat în mod constant obligativitatea purtării măștii de protecție.

20. Prin urmare, având în vedere cele mai sus arătate, Curtea a apreciat că persoanele fizice aveau posibilitatea de a cunoaște conținutul măsurilor la care se referă art. 5 alin. (2) lit. d) și ale art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020, precum și obligațiile ce le revin, astfel încât să își poată conforma conduita potrivit dispozițiilor legale și să înțeleagă consecințele nerespectării acestor obligații.

21. De asemenea, a apreciat că aceleași concluzii sunt valabile și în ceea ce privește posibilitatea agentului constator, respectiv a instanței de judecată de a identifica fapta contravențională, de a evalua gravitatea faptei și de a stabili o sancțiune contravențională proporțională cu aceasta.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 381 din 8 iunie 2021 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Csedo Attila în Dosarul nr. 3.458/268/2020 al Judecătoriei Odorheiu Secuiesc și constată că dispozițiile art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Odorheiu Secuiesc și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 februarie 2022.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 355

din 26 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Comisia Locală de Fond Funciar Trifești, județul Iași, prin primar, în Dosarul nr. 14.771/245/2016 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 669D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 26 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 14.771/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991**. Excepția a fost ridicată de Comisia Locală de Fond Funciar Trifești, județul Iași, prin primar, într-o cauză având ca obiect anularea unei hotărâri emise în materia fondului funciar, referitoare la modificarea unei anexe de validare în ceea ce privește o suprafață de teren arabil și modificarea amplasamentului deja stabilit.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că, în sensul Legii fundamentale și al Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, comisia județeană de fond funciar nu este autoritate publică cu activitate administrativ-jurisdicțională. Aceasta deoarece, în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 554/2004, actul administrativ jurisdicțional este acel act emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială, iar prin art. 2 alin. (1) lit. e) legiuitorul a conceptualizat și noțiunea de „jurisdicție administrativă specială” drept activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă ce are, conform legii organice speciale în materie, competența de a soluționa un conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe

principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale.

5. Din conținutul acestor dispoziții legale rezultă faptul că actul administrativ-jurisdicțional poate fi emis numai de către autorități administrative care au atribuții de a soluționa un conflict prin procedura administrativ-jurisdicțională prevăzută expres în legea organică ce reglementează această procedură. Sub acest aspect, autoritățile administrative sunt cele cuprinse în sfera executivului și care formează administrația publică centrală și locală: consiliul local, consiliul județean, primarul, ministerele, autoritățile administrative autonome care se pot înființa prin lege organică, Guvernul, instituțiile publice centrale sau locale etc. Folosirea sintagmei „*autoritate publică cu activitate administrativ-jurisdicțională*” conduce, contrar dispozițiilor constituționale și ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, la acreditarea ideii că și alte autorități publice decât cele propriu-zis administrative ar putea emite acte cu caracter administrativ-jurisdicțional.

6. Se arată că problema constituționalității caracterului administrativ-jurisdicțional conferit de Legea nr. 18/1991 activității comisiilor județene de aplicare a Legii fondului funciar se pune după intrarea în vigoare a Constituției revizuite, prin raportare la art. 21 alin. (4), potrivit căruia jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite. Raportat la atribuțiile comisiei județene prevăzute de lege, la modul de desfășurare a activității acesteia și la forma de organizare, acest organ nu îndeplinește exigențele Constituției și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind organizarea și funcționarea unei autorități publice cu autoritate administrativ-jurisdicțională.

7. Se precizează că, potrivit art. 8 alin. (3) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 pentru adoptarea hotărârilor, comisiile vor solicita doar prezentarea tuturor actelor necesare și vor lua act de recunoașterea reciprocă a limitelor proprietății de către vecini, nefiind prevăzută și posibilitatea ca persoanele care au formulat contestații să fie audiate, pentru a-și susține cât mai temeinic și argumentat contestația. De asemenea, potrivit art. 27 alin. (3) coroborat cu alin. (6) și (7) din același regulament, comisia județeană va analiza propunerile primite de la comisiile locale, precum și contestațiile formulate împotriva hotărârilor acestor comisii locale, urmând ca hotărârea privind soluționarea contestațiilor și, după caz, validarea sau invalidarea propunerilor comisiilor locale să fie adoptată printr-o simplă analiză a propunerilor comisiilor locale și a contestațiilor formulate, fără ca petenții și reprezentanții comisiilor locale să fie convocați prin citare la sediul comisiei județene pentru a-și putea susține și argumenta propunerile și, respectiv, contestațiile în fața comisiei județene,

după cum impun exigențele unei proceduri administrativ-jurisdicționale. În acest context este evident că nu este îndeplinită condiția contradictorialității și a garantării dreptului la apărare, pentru a i se putea conferi activității comisiei județene caracter administrativ-jurisdicțional, din moment ce legea nu impune obligativitatea audierii părților pentru a-și putea argumenta, pe lângă actele depuse, contestația formulată.

8. Totodată, analizând conținutul art. 4 alin. (1) din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, care stabilește componența comisiilor județene, rezultă că, deși funcționează autonom față de instituția prefectului, acestea sunt constituite pe lângă prefectură — având, de altfel, sediul chiar în sediul prefecturii —, sunt conduse de către prefect în calitate de președinte al comisiei, iar în componența comisiei activează și alți funcționari din cadrul prefecturii aflați în raporturi de subordonare față de prefect, precum și directori ai unor servicii publice deconcentrate conduse, de asemenea, de către prefect, potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului. Totodată, potrivit art. 2 alin. (2) pct. 2 lit. o) din Hotărârea Guvernului nr. 460/2006 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului și art. 4 alin. (2) din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, secretariatul comisiei județene și, respectiv, colectivul de lucru sunt constituite prin ordin al prefectului și au în componență și funcționari ai prefecturii, aflați în subordinea prefectului.

9. Se conchide că din cele arătate mai sus rezultă că aceste comisii județene nu îndeplinesc exigențele impuse de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv cerința independenței față de executiv și față de părți.

10. Se mai arată că există și un alt principiu care trebuie să caracterizeze actul emis de autoritățile administrativ-jurisdicționale, și anume acela că actul administrativ-jurisdicțional este exceptat de la principiul revocabilității actelor administrative. Acest principiu nu are aplicare în cazul actelor emise de comisia județeană, întrucât, conform dispozițiilor art. 55 din Legea nr. 18/1991, comisia județeană poate revoca propria hotărâre, măsură inadmisibilă în cazul actelor administrativ-jurisdicționale, ceea ce constituie încă un argument care poate conduce la acreditarea ideii că activitatea acestor comisii județene nu are un caracter administrativ-jurisdicțional.

11. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, care au următorul conținut: „În sensul prezentei legi, [...] comisia județeană este autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională.”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite. Totodată, din motivarea excepției rezultă că neconstituționalitatea prevederilor criticate este susținută și prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, referitoare la caracterul de stat de drept al statului român și la principiul legalității.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 52 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 au mai format obiectul controlului de constituționalitate. Prin trei decizii anterioare (Decizia nr. 649 din 28 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 8 august 2007, Decizia nr. 908 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, și Decizia nr. 1.060 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2008), instanța de control constituțional a respins excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale criticate și în cauza de față, dar prin raportare la dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 40 alin. (1), referitoare la libertatea de asociere în sindicate, patronate și alte forme de asociere, art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private și art. 45, referitoare la libertatea economică, analizând prevederile legale criticate prin prisma unor critici cu totul diferite de cele formulate în prezenta cauză.

18. Prin Decizia nr. 4 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 23 martie 2009, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 18/1991, de data aceasta din perspectiva unei critici similare celei din cauza de față, în sensul că se conferă comisiei județene de fond funciar atribuții jurisdicționale, deși aceasta nu se încadrează în categoriile de autorități cu atribuții jurisdicționale prevăzute de Constituție. Prin decizia menționată, Curtea s-a limitat însă la a prelua cele afirmate în cele trei decizii anterioare precitate, în considerentele cărora nu a examinat măsura în care comisiile de fond funciar întrunesc toate caracteristicile unei autorități administrativ-jurisdicționale, așa cum acestea erau și la acel moment definite în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Astfel, Curtea a observat, în mod judicios, că atribuțiile comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor se referă la soluționarea contestațiilor formulate împotriva hotărârilor comisiilor locale și la validarea cererilor privind reconstituirea și constituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, fiind întrunit, așadar, primul element al noțiunii de „jurisdicție administrativă specială”, acela al existenței competenței de soluționare a unui conflict privind un act administrativ (hotărârea comisiei locale). Dar Curtea s-a rezumat la aceasta și nu a mai luat în discuție și celălalt element definitoriu al conceptului de „jurisdicție administrativă specială”, cel privitor la procedura de soluționare a acestui conflict, procedură care trebuie să fie bazată pe „principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale”.

19. Având în vedere, pe de o parte, că, prin deciziile amintite, Curtea a examinat dispozițiile art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991 fără să punteze însă esența problemei de drept constituțional ridicată în cauza de față și, pe de altă parte, reținând criticile dezvoltate formulate de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va aprofunda analiza textului de lege supus controlului de constituționalitate, din perspectiva elementelor definitorii ale procedurii administrativ-jurisdicționale corelate cu exigențele art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

20. În ceea ce privește caracterizarea comisiei județene de fond funciar ca „*autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională*”, prin art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991, Curtea observă că s-a realizat în condițiile inexistenței unei definiții legale a acestui tip de autorități, întrucât Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, în vigoare la momentul elaborării acestei formule redacționale, nu oferea o explicare a semnificației sintagmei menționate.

21. În prezent, potrivit prevederilor art. 2 lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, sintagma „*jurisdicție administrativă specială*” semnifică „*activitatea îndeplinită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale*”.

22. Așadar, cu toate că textul de lege criticat stabilește expres caracterul comisiilor județene de fond funciar de „*autorități publice cu autoritate administrativ-jurisdicțională*”, Curtea constată că, în realitate, din ansamblul reglementărilor legale care conturează cadrul de organizare și funcționare a acestora rezultă în mod inechivoc faptul că acestea nu întrunesc caracteristicile definitorii ale unei autorități administrativ-jurisdicționale, astfel cum sunt fixate prin dispozițiile art. 2 lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, mai sus redate. Aceasta, deoarece niciuna dintre cele trei caracteristici ale procedurii desfășurate în fața jurisdicțiilor speciale administrative în sensul Legii nr. 554/2004 nu se regăsește în modul de funcționare a comisiilor județene de fond funciar prevăzute de Legea nr. 18/1991, așa cum se va arăta în continuare.

23. Astfel, contradictorialitatea, ca primă trăsătură impusă de art. 2 lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, nu este asigurată în realizarea atribuției constând în soluționarea contestațiilor și validarea ori invalidarea măsurilor stabilite de comisiile locale, atribuție esențială pe care Legea nr. 18/1991 o conferă, prin art. 51, comisiilor județene. Aceasta este concluzia care rezultă din prevederile art. 8 alin. (3) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 11 august 2005. Potrivit textului menționat, pentru adoptarea hotărârilor, comisiile județene de fond funciar se limitează la a solicita prezentarea tuturor actelor necesare și la a lua act de recunoașterea reciprocă a limitelor proprietății de către vecini,

fără ca petenții, persoane îndreptățite, să fie citați sau înștiințați ori convocați în vreun fel și, în consecință, fără ca aceștia să aibă posibilitatea de a-și susține solicitarea prin argumente prezentate în scris sau oral, personal ori prin reprezentant.

24. Curtea constată că acest specific procedural denotă faptul că, pe lângă lipsa contradictorialității, nu este întrunită nici cea de-a doua trăsătură a jurisdicțiilor speciale administrative, impusă de art. 2 lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, referitoare la asigurarea dreptului la apărare.

25. În ceea ce privește ultima caracteristică pe care ar trebui să o aibă comisiile județene de fond funciar pentru a putea fi considerate autorități administrativ-jurisdicționale, aceea a independenței activității, Curtea observă că a fost deja infirmată de însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în Hotărârea din 16 septembrie 2003, pronunțată în Cauza *Glod împotriva României*, paragraful 36, a constatat că acestea nu respectă condiția de independență în raport cu executivul, de vreme ce, potrivit art. 12 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, sunt numite prin ordin al prefectului și sunt conduse de prefectul județului, care este reprezentant al Guvernului în teritoriu.

26. Așadar, în condițiile în care Legea nr. 554/2004, adoptată ulterior Legii nr. 18/1991, a definit jurisdicțiile speciale administrative, recunoscându-le anumite trăsături specifice, de natură să compatibilizeze acest tip de jurisdicții cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, afirmația potrivit căreia comisia județeană este autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională din cuprinsul prevederilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 a rămas o simplă denumire lipsită de consistență, o formă fără fond, care nu are suport în realitatea legislativă. Prin coexistența celor două dispoziții legale în ansamblul legislației se creează o incoerență legislativă ce periclitează certitudinea juridică, claritatea și rigoarea ce trebuie să guverneze sistemul legislativ al unui stat.

27. Curtea constată, din această perspectivă, că există o problemă de constituționalitate prin prisma principiului legalității, desprins din prevederile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, principiu ce trebuie să orienteze întreaga viață socială, pe de o parte, dar și întreaga activitate generatoare de norme juridice, pe de altă parte. Principiul legalității, recunoscut și consacrat la nivel constituțional, reprezintă, în același timp, o caracteristică esențială a statului de drept, înscrisă în art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală. În virtutea principiului menționat, ansamblul legislației trebuie să fie coerent, astfel încât să nu existe reglementări contradictorii cuprinse în legi diferite, iar posibilele antinomii intralegislative să fie evitate sau înlăturate în situația în care ar apărea. În acest sens, art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, prevede necesitatea asanării legislației active, scop în realizarea căruia „în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată”.

28. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, dar, prin reglementarea lor, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. De aceea, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie

2012, sau Decizia nr. 445 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 30 octombrie 2014).

29. Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, precum și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Ex-regele Greciei și alții împotriva Greciei*, paragraful 79, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Fener Rum Patriklîği împotriva Turciei*, paragraful 70) s-a statuat că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de lex certa al normei (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

30. În concluzie, Curtea constată că afirmația potrivit căreia comisia județeană ar fi autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională, cuprinsă în prevederile de lege criticate, reprezintă un anacronism, incompatibil cu principiul coerenței legislative. Aceasta constituie, totodată, o reglementare revolută, ce poate genera confuzii și care trebuie înlăturată, întrucât logica ansamblului legislativ este afectată în condițiile coexistenței unor prevederi discordante. Certitudinea juridică, precizia și claritatea ce trebuie să guverneze sistemul legislativ al unui stat sunt astfel periclitate.

31. Curtea mai observă că, prin Decizia nr. 4 din 8 ianuarie 2009, precitată, a arătat — în mod corect — că hotărârile comisiilor județene de fond funciar pot fi supuse cenzurii instanței de judecată, prin formularea unei plângeri la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (2) din același act normativ. Această remarcă nu sprijină, însă, ideea naturii administrativ-jurisdicționale a comisiilor județene. În respectul dreptului de acces liber la justiție și la un proces echitabil, orice act trebuie să poată fi supus controlului instanțelor judecătorești, indiferent că provine de la o autoritate administrativ-jurisdicțională sau de la un organ care nu are astfel de competențe.

32. Sub acest aspect, Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din data de 7 aprilie 2014, paragraful 64, a statuat că procedurile administrativ-jurisdicționale constituie o măsură de protecție a cetățeanului, astfel încât existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești. De aceea, existența unor jurisdicții administrative speciale nu este *ab initio* neconstituțională (cu excepția cazului când ele impun o procedură lipsită de celeritate) și nici contrară art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, van Leuven și de Meyere împotriva Belgiei*, paragraful 51). Însă, acestea nu îndeplinesc cerințele unei instanțe independente și imparțiale în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție, astfel încât hotărârile acestora trebuie supuse cenzurii instanțelor judecătorești; numai în acest fel sunt îndeplinite cerințele constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil (a se vedea, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 9 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei*, paragraful 123).

33. Astfel cum se subliniază în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu atât mai justificat este controlul judiciar ulterior al deciziilor luate de autorități strict administrative, control care să fie exercitat de un organ judiciar cu competență deplină (a se vedea Cauza *Crișan împotriva României*, Hotărârea din 27 mai 2003, paragraful 24; Cauza *Ortenberg împotriva Austriei*, Hotărârea din 25 noiembrie 1994, paragraful 31; Cauza *Stallinger și Kuso împotriva Austriei*, Hotărârea din 23 aprilie 1997, paragraful 46). De altfel, în Hotărârea din 16 septembrie 2003, pronunțată în Cauza *Glod împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului „a luat act cu interes” de modificarea legislativă survenită „referitor la extinderea competenței, de acum înainte nelimitată, a instanțelor chemate să se pronunțe cu privire la legalitatea deciziilor administrative ale Comisiei”. Era vorba despre introducerea, prin Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, a unei noi prevederi, art. 44³, care la alin. (2) prevede că „*Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei circumscripție este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare*” [devenit, după republicarea Legii nr. 18/1991, în anul 1998, art. 53 alin. (2)]. S-a corectat astfel deficiența care a dus la constatarea de către instanța europeană a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ca urmare a faptului că, în Cauza *Glod împotriva României*, reclamanta nu a putut accede la o instanță, acest drept nefiind prevăzut de lege la momentul plângerii.

34. Prin contrast cu cele reținute în Decizia nr. 4 din 8 ianuarie 2009, precitată, tot jurisprudența Curții Constituționale a conturat fizionomia juridică a procedurilor administrative prealabile, fără caracter jurisdicțional, așa cum sunt, de exemplu, comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, al Ministerului Afacerilor Interne și al Serviciului Român de Informații, care sunt organisme de verificare ce examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale și urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat, astfel cum prevede art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015. Astfel, prin Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, paragraful 126, Curtea a statuat că „faptul că ele examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale și urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat ține de însăși esența activității de soluționare a contestației, fără să îi confere caracter de organism jurisdicțional. Dacă s-ar admite această din urmă concluzie, atunci nicio procedură administrativă grațioasă nu ar mai fi posibilă, anulându-se rațiunea instituirii sale.”

35. Curtea observă că reperul constituțional invocat în motivarea criticii este art. 21 alin. (4), care prevede că jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite. Dar, întrucât din cele anterior arătate rezultă că entitățile analizate nu sunt autorități administrativ-jurisdicționale, înseamnă că acest text constituțional nu are relevanță în cauză, nefiind cazul să se examineze dacă exigențele acestuia sunt respectate, de vreme ce comisiile în discuție nu constituie astfel de jurisdicții speciale administrative. În schimb, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție,

care consacră caracterul de stat de drept al statului român, în corelație cu principiul legalității, așa cum s-a precizat mai sus.

36. În final, Curtea subliniază că admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității tezei a doua din art. 52 al Legii nr. 18/1991, care instituie caracterul de „autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională” al comisiilor județene de fond funciar, nu ar afecta în niciun fel activitatea acestor entități, ele continuând să își îndeplinească atribuțiile stabilite de lege, acelea de a soluționa contestațiile și

de a valida ori invalida măsurile stabilite de comisiile locale (conform art. 51 din Legea nr. 18/1991), hotărârile comisiilor județene putând să fie apoi supuse controlului unei instanțe judecătorești, respectiv judecătorei în a cărei rază teritorială este situat terenul, sentința pronunțată de aceasta fiind, în continuare, supusă căilor de atac prevăzute în Codul de procedură civilă, cu respectarea dispozițiilor legale în materie, astfel cum stabilește art. 59 din Legea nr. 18/1991.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Comisia Locală de Fond Funciar Trifești, județul Iași, prin primar, în Dosarul nr. 14.771/245/2016 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991 sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția pronunțată de Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991, formulăm prezenta **opinie separată**, considerând că **excepția trebuia să fie respinsă** ca neîntemeiată întrucât:

- Curtea Constituțională a respins în mod constant critici asemănătoare cu privire la textul legal criticat, respectiv constituționalitatea unor jurisdicții speciale administrative reglementate prin acte normative anterioare revizuirii ori chiar adoptării Constituției, iar în cauză nu a fost justificat un reviriment de jurisprudență;

- Curtea Constituțională nu este competentă să verifice conformitatea Legii fondului funciar nr. 18/1991 cu Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ci exclusiv conformitatea legilor cu Constituția;

- Curtea Constituțională nu este competentă să verifice conformitatea reglementărilor de rang secundar ori terțiar cu

Constituția, ci exclusiv conformitatea reglementărilor primare (legi sau ordonanțe ale Guvernului) cu Constituția.

1. În prezenta cauză, în mod formal Curtea Constituțională a fost sesizată cu o excepție de neconstituționalitate referitoare la art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991 cu motivarea că prevederile criticate contravin alin. (4) al art. 21 din Constituție, potrivit căruia „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

2. **Cu privire la aceste prevederi și prin raportare la critici asemănătoare**, care vizau natura administrativ-jurisdicțională a comisiilor județene create de Legea fondului funciar, **Curtea Constituțională s-a pronunțat în patru decizii anterioare**, după cum urmează:

- Decizia nr. 4/2009 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 și art. 52 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991;

• Decizia nr. 1.060/2007 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991;

• Decizia nr. 908/2007 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991;

• Decizia nr. 649/2007 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991.

Pe cale de consecință, **coerența și previzibilitatea jurisprudenței constituționale ar fi impus o soluție de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.** Doar în cazul apariției unor noi elemente de fapt ori de drept ar fi putut fi justificat un reviriment de jurisprudență, ceea ce în cauza aflată pe rolul Curții Constituționale nu a fost susținut de autoarea excepției de neconstituționalitate și nici nu a fost prezentat ori argumentat de majoritatea care a adoptat decizia de admitere. Prin urmare, din această perspectivă, excepția trebuia respinsă, și nu admisă.

3. În fapt, autoarea excepției de neconstituționalitate a susținut că prevederile legale criticate definesc comisia județeană de aplicare a legii ca „autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională”, ceea ce contravine dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, din al căror conținut rezultă că nu toate autoritățile publice pot exercita o activitate administrativ-jurisdicțională, ci numai autoritățile administrative din sfera executivului, or folosirea sintagmei „autoritate publică cu autoritate administrativ-jurisdicțională” induce ideea că și alte autorități publice decât cele propriu-zis administrative ar putea emite acte cu caracter administrativ-jurisdicțional, ceea ce contravine Legii nr. 554/2004. Autoarea excepției susține textual că „problema calificării unei autorități care exercită o activitate administrativ-jurisdicțională, drept autoritate publică în sensul larg al termenului, sau ca autoritate administrativă din sfera executivului, constituind doar o categorie de autorități publice, trebuie analizată pornind de la dispozițiile Legii nr. 554/2004 astfel cum acestea au fost modificate prin Legea nr. 262/2007 (s.n.), din al căror conținut rezultă faptul că nu toate autoritățile publice pot exercita o activitate administrativ-jurisdicțională și, pe cale de consecință, pot emite acte administrativ-jurisdicționale, ci numai o categorie de autorități publice, respectiv autoritățile administrative din sfera executivului”. Autoarea mai arată că atât legiuitorul constituant, cât și cel organic folosesc și noțiunea de autoritate publică (s.n.) și noțiunea de autoritate administrativă (s.n.), dar precizează și faptul că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 97/1997, noțiunea de autoritate administrativă a fost înlocuită cu noțiunea de autoritate publică, atât în cuprinsul vechiului act normativ, respectiv Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, abrogată expres prin Legea nr. 554/2004, cât și în cuprinsul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, pentru a se pune în consonanță dispozițiile legale infraconstituționale cu edificiul constituțional. În final autoarea ajunge la concluzia că „potrivit art. 52 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 a fondului funciar,

republicată, modificată și completată prin Legea nr. 247/2005, comisia județeană de aplicare a legii fondului funciar este calificată drept autoritate publică (s.n.) cu autoritate administrativ-jurisdicțională, și nu autoritate administrativă (s.n.) cu autoritate administrativ-jurisdicțională”, ceea ce ar fi contrar „dispozițiilor constituționale și legii contenciosului administrativ”.

4. Or, **textul alin. (4) al art. 21 din Constituție nu interzice, ci — dimpotrivă — consacră jurisdicțiile administrative, cu privire la care impune două reguli, anume să fie „*facultative și gratuite*”. Ambele exigențe sunt respectate de comisiile județene de aplicare a Legii fondului funciar.**

5. În realitate, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate nu sunt conforme cu cele ale Legii contenciosului administrativ, lege adoptată după intrarea în vigoare a Legii fondului funciar și care nu poate servi drept normă de referință în cadrul controlului de constituționalitate realizat de Curtea Constituțională. Prin urmare, și din această perspectivă excepția trebuia respinsă, și nu admisă.

6. Pentru a justifica afirmația conform căreia prevederile legale criticate contravin Constituției, precum și prevederilor art. 6 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale — deși nu a invocat și art. 20 din Constituție —, autoarea excepției arată că „*art. 4 alin. (1) din H.G. nr. 890/2005, care stabilește componența comisiei județene*” precizează că respectiva comisie județeană este „*condusă de către prefect în calitate de președinte al comisiei*”, iar „*art. 2 lit. o) din H.G. nr. 460/2006 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, și art. 4 alin. 2 din H.G. nr. 890/2005*” stabilesc faptul că „*secretariatul comisiei județene și, respectiv, colectivul de lucru este constituit prin ordin al prefectului*”. În realitate autoarea excepției face referire la prevederi cuprinse în Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 și prevăzut în anexa care face parte integrantă din respectiva hotărâre de Guvern. Cu alte cuvinte, **autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispoziții din hotărâri de Guvern ori din regulamente instituite prin hotărâri de Guvern stabilesc reguli de organizare și funcționare a comisiilor județene care nu ar fi conforme cu exigențe constituționale ori convenționale.** Or, Curtea Constituțională a României este competentă să verifice doar constituționalitatea reglementărilor primare, adică doar constituționalitatea legilor sau a ordonanțelor de Guvern, și nu pe cea a reglementărilor secundare sau terțiare cu Constituția. Prin urmare, și din această perspectivă excepția trebuia respinsă, și nu admisă.

★

Pentru toate aceste motive considerăm că **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) teza a doua din Legea fondului funciar nr. 18/1991 trebuia să fie respinsă ca neîntemeiată.**

Judecători,

dr. Livia Doina Stanciu

prof. univ. dr. Elena-Simina Tănăsescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, înregistrat la MF cu nr. 35344, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 13 iulie 2022.
Nr. 918.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, a cărui valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
35344	8.19.01	42-01	Ministerul Afacerilor Interne — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” (CUI) 4266472 CF nr. 275391 și CF nr. 275696	Municipiul București, Aleea Privighetorilor nr. 1A, sectorul 1	782.208.222,16

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile
cuprinse în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din
domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării acestora**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ca urmare a reevaluării, în condițiile legii, ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului, prevăzute în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Institutul Național de Statistică își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența contabilă și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mircea Abrudean

Președintele Institutului Național de
Statistică,

Tudorel Andrei

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor imobile înscrise în domeniul public al statului, pentru care se modifică valoarea de inventar ca urmare a reevaluării**

Nr. crt.	Denumirea administratorului	CUJ/CIF	Nr. MFP	Codul de clasificare	Bunuri (clădire/teren)	Elementele-cadru de descriere tehnică (suprafața construită, suprafața desfășurată, regimul de înălțime, suprafața terenului, nr. CF)	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Direcția Județeană de Statistică Covasna	4404729	38034	8.29.08	Ciădire sediu administrativ	Sc-C1 = 161 mp Sd-C1 = 720 mp Regim înălțime-C1 = Ds + P + 2E Sc-C2 = 68 mp Sd-C2 = 68 mp Regim înălțime — C2 = P CF = 30415	Localitatea Sfântu Gheorghe, str. Kossuth Lajos nr. 18, județul Covasna	2.112.910
2.	Direcția Județeană de Statistică Covasna	4404729	158547	8.29.08	Teren aferent nr. MFP 38034	S teren = 507 mp CF = 30415	Localitatea Sfântu Gheorghe, str. Kossuth Lajos nr. 18, județul Covasna	252.110
3.	Direcția Regională de Statistică Dolj	5077650	152745	8.29.08	Ciădire sediu administrativ	Sc = 236 mp Sd = 958 mp Regim înălțime = S + P + E + M S teren = 524 mp din acte/ 528 măsurată CF = 211241	Localitatea Craiova, str. Frații Golești nr. 33, județul Dolj	4.311.739
4.	Direcția Regională de Statistică a Municipiului București	4283589	153230	8.29.08	Ciădire sediu administrativ	S utilă = 1.496,05 mp Regim de înălțime = S + Et. 4 + Et. 5 S teren cotă indiviză = 437/1.735 CF = 217854-C1-U8	Localitatea București, sectorul 3, bd. Carol I nr. 12	8.509.139
5.	Direcția Județeană de Statistică Ilfov	9804734	161156	8.29.08	Ciădire sediu administrativ	S utilă = 326,76 mp Regim de înălțime = S + Et. 4 S teren cotă indiviză = 94/1.735 CF = 217854-C1-U9	Localitatea București, sectorul 3, bd. Carol I nr. 12	1.455.966

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2022

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 4.712 din 22.06.2022 al Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor,

în baza prevederilor art. 29 alin. (1) și ale art. 34 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2022, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar,

Sorin Moise,
secretar de stat

București, 7 iulie 2022.

Nr. 189.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

